

Wilma

DUINEN BIJ HERFST

Duin op, duin af! Het zachte mos
Bekleedt de pan. In 't kleine bosch
Verschuilen zich de vlugge dieren.
Op witte stammen buigen brons
De takken neer. Daar waait wat dons
Van meeuwen, tureluurs, pluvieren. . .

Wat lokt ons naar het golvend land,
De ruige zoom van 't zilte strand,
Naar d'eeuwig wisselende duinen?
Het is hun nooit ontdekt geheim,
Dat glimlacht in het geurig thijm
En schatert op hun blanke kruinen!

Jan R. Th. Campert

DE BRIEF

De kleine letters naast elkaar,
een spits en een fijnzinnig schrift,
in zulk een regelmaat en dwang
dat van de ééns aanweez'ge drift
niets over bleef op het papier
als de voorbije zekerheid
der hand, die deze woorden schreef,
en 't hart, dat deze heeft geleid.